

Europa, er bedre; energipolitikken og civilbeskyttelsen er bedre. Man skal ikke opfatte det kvalificerede flertal som en stor trussel mod Danmark, men som en ny mulighed. Det er en politisk mulighed. Det er jo også en mulighed, som vil blive drøftet i Europaudvalget, inden den udøves i Ministerrådet.

Kl. 12:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Den næste korte bemærkning er til hr. Jesper Langballe.

Kl. 12:24

Jesper Langballe (DF):

Jeg er utrolig beroliget ved at høre, at jeg nu risikofrit kan rejse til andre europæiske lande og købe legetøj; det er ligesom om, at udenrigsministeren har løftet en tordnende, lammende trussel fra mine skuldre.

Jeg vil sige, at jeg vil overlade diskussionen om teknikaliteter til udenrigsministeren og hr. Morten Messerschmidt, der har forstand på sligt. Når nu udenrigsministeren siger, at dyrevelfærden vil blive forbedret med Lissabontraktaten, så vil jeg slet ikke gå ind i diskussionen. Men jeg vil bare sige, at også med hensyn til dyrevelfærd og med hensyn til alt muligt andet – det er en bekendelse, jeg fremsætter nu – vil jeg hellere træffe en forkert afgørelse sammen med mine landsmænd, end jeg vil træffe en rigtig afgørelse sammen med et forum, der er så stort, at mine landsmænd ingen som helst indflydelse har på det.

Jeg ved ikke, om udenrigsministeren forstår det. Udenrigsministeren burde forstå det, hvis udenrigsministeren havde forstået så meget af læsningen af Edmund Burke, så det svarer til alt, hvad udenrigsministeren har sagt om spørgsmålet. For Burke, konservatismens fader, som vi begge har interesseret os noget for, gjaldt det jo altså, at lovgivning skulle hvile på hævd; hævd, som var lokal eller national. Det gjaldt i og for sig ikke om at træffe teoretisk rigtige afgørelser, men afgørelser, som var i overensstemmelse med folket. Er det noget, udenrigsministeren overhovedet kan genkende i sit eget nuværende univers?

Kl. 12:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Så er det udenrigsministeren.

Kl. 12:26

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, det kan jeg da sagtens. Jeg er da meget glad for, at vi får mulighed for at diskutere Edmund Burke; jeg har skrevet et kapitel om ham i en af

mine bøger, »Den naturlige orden«. Den fås nok ikke i bogladen mere, men så kan man jo gå på biblioteket. Det er fuldstændig rigtigt, han lægger netop præcis meget vægt på det lokale, altså at man ikke kommer, som englænderne kom til Indien og ikke respekterede indernes institutioner – og man kan ikke levere dem til andre.

Men se, EU er jo udviklet af Europa; EU er jo ikke udviklet af nogle uden for Europa, som er kommet og har leveret det til Europa. Så derfor vil det ikke være imod Burke, for det bygger jo på den europæiske tradition, på de europæiske erfaringer.

Burke bygger jo på erfaringer, ikke på tradition. Og det stærke i EU-projektet er jo, at vi hele tiden bygger det op på basis af erfaringer. Det er det, jeg kalder legoprincippet: Vi har en erfaring her, og så viser det sig, at vi har en erfaring der, og det vil sige, at disse kobles sammen – landbrug, kul og stål og så landbrug, og så viser det sig, at vi har brug for noget mere. Det bygges op efter legoprincippet, ikke spekulativt, hvor man starter med taget, men præcis som Burke ville have det, nemlig baseret på erfaring. Det er derfor, vi har alle de her reformtraktatændringer og de traktatændringer. Det skyldes jo, at man erfarer; at noget skal gøres bedre, end det var. Så jeg synes faktisk, at jeg er en god burkianer i den her proces, men jeg glæder mig til at fortsætte diskussionen.

Kl. 12:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der endnu en kort bemærkning til hr. Jesper Langballe. Men jeg gør opmærksom på, at en kort bemærkning er på maks. 1 minut, så hvis man skal fortsætte diskussionen ud over de korte bemærkninger, bliver det et andet sted end her fra Folketingets talerstol.

Så er det hr. Jesper Langballe.

Kl. 12:27

Jesper Langballe (DF):

Det med den gode burkianer vil jeg tage et vist forbehold over for. Men jeg vil sige, at når Edmund Burke angreb generalguvernøren i Indien for at trampe på indernes religiøsitet, var det ikke udtryk for et globalt synspunkt. Det var udtryk for en respekt for det nationale, som også gjaldt inderne.

Jeg vil sige, at da udenrigsministeren sluttede sit indlæg, sin tale, med at sige, at det nationale er det basale i det globale, kunne jeg i og for sig godt høre noget rigtigt i det, noget Burke'sk.

Jeg kunne også opfatte det som en tom åndrighed, og nu er jeg blevet klar over – efter det